

ANDERS LARSSON

LJUSSÄTTAREFÖRENINGEN

Svenska Ljussättareföreningen (SLF) är sedan några år en samarbetsförening till STTF. SLFs ordförande Anders Larsson informerar här om vad som har hänt i föreningen. Foton av Anders Larsson.

I år har våren varit sen men nu börjar det hända saker. Att växterna får liv igen är ju ett tydligt resultat av det återvändande ljuset, men när jag betraktar mina medmänniskor noterar jag att även dessa lever upp nu när dagarna blir längre.

För föreningens del har våren även inneburit en förnyad aktivitet både på mötesfronten, men även i nytänkandet över vad föreningen kan och ska utträta för sina medlemmar och som en service till allmänheten. Den här gången får ni ta del av hur föreningens aktiviteter har tagit sig några olika uttryck sedan den förra rapporten i ProScen.

ETT VIKTIGT SEMINARIUM FÖREGICK ÅRSMÖTET

En förenings verksamhetsår börjar och slutar med årsmötet, vilket är det tillfälle då föreningens medlemmar ger direktiven för det kommande, men även utvärderar det som har varit. SLFs årsmöte gick av stapeln den 21 mars och vi ska snart ge en rapport på vad som avhandlades under årsmötet. Men vi inleder med att berätta om mötet som föregick årsstämman.

I sedvanlig ordning inleddes årsmötesdagen med ett seminarium. Förra året handlade det om hur man kan utnyttja projektioner med den teknik som nu står till buds. Den här gången kom dock mötet att vara indelat i tre delar där den första handlade om planerna på att starta en riggingutbildning, den andra handlade om att möjligheten att tillhan-

dahålla en informationservice för de som arbetar med ljusbordsprogrammering samt avslutningsvis inleda en diskussion om vad SLF som yrkesorganisation har för idéer kring upplägg och innehåll i en modern ljussättareutbildning.

För informationen kring riggingutbildningen stod Ulf Nielsen. I korthet kan nämnas att det är tänkt att skapa ett Riggingcertifikat enligt samma modell som Plasa har gjort för engelska riggare. Benämningen kommer att bli densamma, men med tillägget "Nordic" för att markera att det dels omfattar de nordiska länderna, men även de lagstiftningar som råder där.

Därpå följde en information från Ulf Sandström som berättade om det initiativ som han, Pontus Bullen Lagerbjelke och några till tagit för att skapa en tjänst i form av en informationservice som skall vara tillgänglig för alla som möter problem i en ljusprogrammeringssituation. Ni kunde läsa mer om detta i förra numret av ProScen under rubriken "LDSupport.se".

De församlade uppskattade detta initiativ mycket, eftersom alla någon gång ha råkat ut för problem där man behöver information och hjälp, men där det inte har funnits någon person eller företag att vända sig till.

Denna del av mötesdagen avslutades med en längre diskussion kring vad som är viktigt att kunna, veta och vilja i samband med att landets

ljussättareutbildningar förändras och utvecklas. Frågan är komplex och det går verkligen inte att säga att det finns ett helt enigt synsätt på vad som är viktigt. Såväl tekniskt som konstnärligt kunnande är ju som alla vet av betydelse för vår yrkesutövning, men hur denna mix ska se ut verkar vara mycket kopplat till i vilket sammanhang man förbereder sig för att bli verksam i – en liten eller stor teater, som frilans inom respektive utom landet osv.

ETT BRA ÅRSMÖTE

Denna typ av samtal kring ljussättareyrkesrollen, och vad som behövs i utbildningshänseende för få en bra start på yrkeslivet, är bara påbörjad. Att vi hela tiden får ny teknik att bemästra samt att det konstnärliga synsättet över tid förändras gör att dessa tankar och diskussioner bara är i sin linda.

Jag ser fram mot att få återkomma flera gånger i den här frågan eftersom den är fruktbar, inte bara för de studenter som påbörjar en utbildning, utan även för oss andra redan yrkesverksamma eftersom vi hela tiden måste se vad vår kunskap står för och hur långt den räcker.

Efter en välbehövlig paus övergick mötet till årsmötesförhandlingarna. Ordförande hälsade alla hjärtligt välkomna och inledde snart med att redogöra för årsberättelsen och de aktiviteter som hade genomförts under det gångna verksamhetsåret. Därpå vidtog kassörens redogörelse,

vilken följdes av revisionsberättelsen där revisorerna tillstyrkte att ge den avgående styrelsen ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret. Årsmötet beslutade att gå på revisorernas linje och tillstyrkte ansvarsfrihet vilket den avgående styrelsen tackade för.

Vid val av styrelse förblev vissa poster som de varit under den gångna mandatperioden, medan några viktiga förändringar skedde. Ordförande, sekreterare samt kassör förblev desamma som varit, men då frågan om vice ordförande kom upp framgick att valberedningen inte hade funnit något namn till posten vilken under förra året var vakantsatt. Detta tyckte årsmötet skulle vara olyckligt och föreslog därför att Anna Wemmert Clausen (vilken för övrigt hade suttit i valnämnden under året) skulle föreslås till posten. När Anna hade tillfrågats kunde årsmötet glädja sig åt att ha fått henne som ny på vice ordförandeposten. Den andra viktiga förändringen utgjordes av att Magnus Pettersson, till vardags verksam på Dramaten i Stockholm, efterträdde Anton Sjöstrand på posten som representant för avdelning Mälardalen.

Tack vare att Anna Wemmert Clausen valts till vice ordförande, kom valnämnden att få delvis ny sammansättning. In kom Björn Eriksson samt Anders Shorty Larsson när Anna och Nina Mylle avböjde omval.

Även i fråga om revisorer blev det en förändring då Christer Billström, vilken har suttit i stort sett hela tiden från att föreningen startades, avsåg sig omval. Ordförande Anders Larsson tackade för hans stora arbetsinsats under åren. Christer efterträds nu av Per Lindkvist från Moderna Dansteatern i Stockholm.

Efter årsmötet vidtog sedan som vanligt den sociala biten av årsmötet dagen då föreningen bjöd på lättare förtäring och dryck under vilket en rad viktiga ämnen berördes under informella former.

Ulf Nielsen redogör för tankarna på det nordiska riggingcertifikatet i samband med seminariet inför SLFs årsmötesdag.

VIKTIGA FÖRENINGSMÖTEN OCH AKTIVITETER

En viktig del av föreningens verksamhet utgörs av aktiviteter för föreningens medlemmar och för allmänheten. Den 11 mars besökte vi, som ett föreningsmöte, den fina utställningen om kostymteknaren Mago vilken visades på Judiska museet i Stockholm.

Trots att vi hade förlagt mötet till lunchtid, och trots att vi i stort sett hängde på låset, visade det sig att vi varken var först eller ensamma att vilja se den fina utställningen. Det var inte bara exempel på Magos fina kostymdesign som förevisades, utan utställningen försökte även berätta hela bakgrundshistorien om den judiska pojke som i samband med andra världskriget slut kom till Sverige och här påbörjade sin fantastiska yrkesbana.

Ett möte av ett helt annat slag var det som avhölls under Bibu – den internationella barn och ungdomsteaterbiennalen som för tredje gången

avhölls i Lund den 5-8 maj. SLFs bidrag var att med ett samtal ljussättare emellan under rubriken "Ljusets roll" försöka ringa in om ljuset fyller en särskild eller annorlunda funktion i samband med barn och ungdomsproduktioner.

Initiativtagare och moderator till detta samtal var föreningens sekreterare Holger Tistad. Samtalet fördes mellan de tre mycket erfarna barn- och ungdomsteaterljussättarna Mikael Tham, Lars Liljegren samt Jenny André. Programpunkten besöktes av ett tjugotal personer, inte bara ljussättare utan även verksamma skådespelare, regissörer, producenter, dekormålare, journalister för att nämna några närvarande yrken.

Holger Tistad lät publiken på ett tidigt stadium komma in i samtalet, både i form av frågor, men även genom att få bidra med åsikter och synpunkter. Genom ett antal riktade frågeställningar försökte Holger få fram om vi gör på ett annat eller speciellt sätt när vi ljussätter för barn. Men flertalet av de som deltog i samtalet framhöll att arbetet nog i stort sett alltid utförs på samma sätt som när vi gör ljussättningar för en vuxenpublik.

Dock framhöll flera de speciella omständigheter som råder i samband med barn- och ungdomsproduktioner t ex med avseende på primitiva turnéförhållanden, begränsning i utrustning, påvra mörkläggningsförhållande och motsvarande. Mötet var begränsat till en och en halv timme och den tiden gick mycket fort inte minst mot slutet då frågorna kom in på de estetiska konsekvenserna av att ljussättningsresultatet förändras alltmer i och med användandet av t ex undermålig LED-utrustning.

Detta var allt för den här gången. På återseende i nästa nummer av ProScen.